

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Szerda

120. szám.

Pest, augusztus 2. 1848.

Nem kell táblabíró politika.

Előfizetheti csak a kiadónál ország-
tón: Kunewalder házában, vidéken a k. pos-
tá hivatalnál.

Előfizetési ár:

Julius elejétől kezdve fél évre Buda-
pesten házhozordással 5 ft. Vidékre pos-
tán borítékban 6 ft.

Évnegyedre Budapesten 2 ft. 30 kr.
vidékre postán 3 ft. 30 kr..

Egy hónapos elő fizetést csak helyben,
s a hónap első napjától számítva 1 forint-
jával fogadunk el.

Hirdetésektől egy háromszor hasábozott
sorért, vagy ennek helyéért 3 kr. peng. p.
fizetetik.

Biharból.

Szerkeztő!

Mit hallunk itt a vidéken! Azt beszélnek itt
némelly rágalmozó nyelvek, hogy Szivák Miklós
képviselő ott, a jobb oldalon, a táblabíró-párt
ezen coblenczében ül.

Hir szerént nálunk egyre tizez tesznek, hogy
ez nem igaz.

Mert csak nem remélődök, hogy e derék nép-
követ magát körülhálózni engedte volna, és szép
szavak és kizelgő ígéretek mellett oda engedné
magát szédítettetni, azok közzé, kik ugyancsak alá-
zatosak és barátságosak, midőn a szegényebb sor-
su népre szükségök van, ha pedig nálok nélkül
el lehetnek, büszkék, lenézők, zsarnokok, és go-
rombák.

Szivák képviselő egy maga van a teremben,
ki legalább külsőjénél fogva a népet képvisel-
ni látszott.

És ő oda ül, azok közzé, kik a népet legke-
vésbé képviselik.

A posonyi országgyűlésre is ezelőtt mind olly
fajta embereket küldöttek, mint Szivák uram drá-
galmos szomszédai.

És midőn kiűtött a szabadság ügye, az ország
azt mondta, hogy ez úgy mint eddig volt, nem jól
van. Azok, kik a megyékben egyenként véve
uralkodtak a népen, összegyűlve egy rakásra, ak-
kor sem másról gondolkoztak, mint hogy saját
érdekeiket biztosítsák.

Igaz, voltak kivételek. Aztán meg nagyon erős
az igazság szava. De mind a mellett ezen kevés
jó emberek a sokak ellenében igen gyengék voltak.

Az idők azonban egyszerre megváltoztak. A
táblabírák azt látták, hogy jogaikat egy magokban
meg nem őrizhetik. Megszeppestek, és folyamod-
tak segítségül azokhoz, kikhez ha régebben fo-
lyamodtak volna, most nem lett volna okuk meg-
szeppeenni.

Szivák urnak a nép ügyében azt halljuk szép
céljai vannak.

Mi itthon őt igen okos, és értelmes embernek
hisszük, s azért csodálkozunk tettein.

Szivák urnak, ha céljai vannak, s azt elérni
akarja, utánna kell látnia, hogy célja elérésére a
szükséges eszközöket megválassza.

Már pedig miként választja meg ő a szükséges
eszközöket akkor, midőn szavazatával azoknak
számát szaporítja, kiknek a nép érdeke kevésbé
fekszik szívében.

Tanácsolja ön szerkeztő Szivák polgártár-
sának, hogy egyszer csak egy próba kedvéért
menjen át oda a baloldalra. És mi fogadunk rá,
hogy ha egyszer a baloldali emberei közzé fog
vegyülni, azonnal világosan fogja látni a különb-
séget, melly e két oldal között létezik.

Majd más beszédeket fog őt hallani, ollyan-
okat, mellyek neki igen fognak tetszeni, ollyan-
okat, mellyek tiszta szívből, meleg és egyenes ba-
ráti lelkekből fognak származni.

A miket itt beszélnek, az nem jár olly sok
czikornyaságokkal. Itt megmondják röviden egy
szóval, hogy ez fehér, ez fekete, megmondják pe-
dig olly világosan, hogy abból aztán érthet is a
magyar ember.

A kinek tiszta egyenes szándoka van, annak
beszéde világos szokott lenni. Az nem ígér, az
nem mondja majd így majd amugy, majd ektor
majd akkor, hanem egy szóval felel. Ez az igaz-
ság. Legyen így, és punctum.

Ha a baloldal többségben volna, nem álna ott
a ház haszontalanul egy hónap óta. Szivák ur
annyt már átláthatott, hogy ha ott a többségben
ollyen emberek ülénének, kik akarnak tenni, azóta
roppant sokat tehettek volna.

Fel nem tettük volna róla, hogy azok közzé
üljön, kik csak himeznek hámozniak.

Szivák urat itt mint függölen embert ismertük
és ő oda megyen által, hova az embereket csak
nem kötélen fogják.

Oda megyen azok közzé, kik közül vagy öt-
venen már hivatalt kaptak, s az ülés után még más
ötven is fog kapni. És Szivák ur szavazó eszkö-
zül adja oda magát azoknak, kik ha egyszer ma-
gán céljaikat elérték, az illyen embereket ki, ka-
czagják. —

A baloldal nem csalogatja, nem ebédezteteti
a követeket. Itt csak röviden elmondják mit akar-
nak. —

Fájdalom az igazság szavának olly kevés kö-
vetői vannak, de nem is csuda, ha azon emberek
olly hüvös erővel bírnak, hogy olly valódi nép-
képviselőt is, mint Szivák, szép szóval el tudnak
szédíteni.

Szivák polgártárs. Ön népképviselő. És ön
arra szavazott, hogy a magyar nép közül a
legszébbje a 19—20 éves ifjak, a német számára
öldössék az országokat csak azért, hogy fizessék a
német adósságát!

Ez áll a nép érdekében? — A világot nem,
hanem áll egy némelly uralkodni akaró emberek
érdekében, kik czálta remélik, hogy uraságaikat
mások felett még tovább is fen fogják tartani.

Ah, ha én Szivák volnék, és tudnám, hogy
azok, kik most engem simogataak, ezelőtt rám sem
néztek, bizony nem sokat adnék mostani bagyók-
re, midőn rám szorúlnak.

A jó barát a szükségben. Azt mondja a ma-
gyar példabeszéd.

Szivák polgártárs át fogja ugyan látni, hogy
rossz társasággal szövetezett. De tán akkor már
késő lesz.

Azért rajta. Mi nem erőszakolunk senkit, de
csak próbából üljön egy kicsit baloldalra.

Mi nem fogjuk őt ottan ámitgatni. Rá hagyjuk,
hogy kiki maga szemével lásson. Hamar rá fog ő
jönni, s meglátandja kiben van az igazi jó aka-
rat. —

Isten önnel szerkeztő, alig várjuk önnel le-
velét, mellyben megirandja nekünk, hogy az:
hogy Szivák a jobb oldalon ül, tökéletesen bolond
beszéd. —

Szivák urnak van annyi emberismerete, hogy
belásson az embernek szívébe.

Csak próbául menne vagy két napra az a bal-
oldalra, tudom isten hat ökor sem húzná őt vissza
az előbbi helyére.

Szerkeztő!

Tudja-e ön mikor nevetek én magamban leg-
jobbán? Hát akkor, midőn elgondolom, hogy ön
hébe hóba olly monarchista pofát vágogat.

Ön, és monarchista! mert azt csak nem re-
méléném, hogy ön egy pár hónap óta megválto-
zott volna. Nem is tanácsolnám, hogy ön megvál-
tozzék, mert ekkor tanukat állítják elő, kik önnel
szembebe fogják mondani, hányszor állítá ön, hogy

a monarchia a politikai institúciók közt a leghasonlatosabb, s legveszedelmesb.

És pedig nem csak mondta, hanem nagy csatogósan demonstrálta is, mint valami német tudós professzor.

Én, és többen hittünk önnek mint az evangéliumnak, ön belénk plántalta a leggyönyörűsebb elveket, s most cserben hágy bennünket, s átcsökkik a monarchistákhoz.

Ez nem szép öntől, Marczius bácsi.

Vagy azért, hogy fél ön a republikától, mert e szót a táblabíró gonoszabb valaminek tartja, mint a törököt, tatárt, rácot, és statusadósságot öszévéve. Parbleu! hát mióta kell az újságíróknak, mint aféle souverain ficzkóknak saját magas eszméiket a közönség tetszésének aláreadalni.

A monarchia ellen két nagy argumentum van, míg e kettőt meg nem döntik addig nem értelmes ember előttem az, a ki nem republicanus.

Az első argumentum illeti a monarchiát. Azt az egész világ tudja, hogy a monarchiai formák között a többihez mérve legjobb az örökösödési, és ime a monarchia ezen legjobb nemében milly lényeges hibasz, hogy a népek millió felett a sors személyének adatik a főhatalom, az uralkodó lehet tunya, ostoba, tudatlan, rozszleku, álnok, fősvény, pazarló, lehet jó ember, de mit ér, ha gyenge fejű, az istenadta, s ha együgyűségével a körötte kulogó nagy urak visszaélnék.

A második argumentum a népet illeti. Szerkeztő, ön már vagy tizenkilencz év óta már csak megvolnék a világon, hanem még a hány civilisak emberrel találkoztam, az még mind többé kevésbé mind republicanus volt.

És miért nincs hát a világon még mindeddig egy általános republica? Hát csak azért, mert az embernek olly nehéz egy egész tömegben összebesszélni.

A sajtó hatalmas dolog. Hatalmasb mint a legnagyobb hadsereg. S azért hozták be a monarchiát a censurát, mert egy európai sajtószabadság maga az európai szövetséges republica.

A fejedelmek hatalma a népek irányában olyan, mint egy némelly banc gazdasága.

A fejedelmek a nép minden egyesének, kik felett uralkodnak, egyenként adósak mint adós a banc azoknak, kik jegyei közül egyet tulajdonul bírnak.

A fejedelmek hatalmukkal sokkal tovább terjeszkednek, mint a mennyire joguk volna. A bankok is így tesznek, háromszor is annyi jegycet hoznak forgásba, mint a mennyit beváltani képesek volnának.

És a fejedelmek hatalma, valamint a bankok hitele csak azon jó reményen nyugszik: hogy tán valahogy az emberek nem fognak összebesszélni s követeléseiket nem fogják ugyanazon napon egyszerre előterjeszteni.

Ha pedig mégis előterjesztenék, akkor a hatalomnak és hitelnek egy perc alatt vége volna. Így volt vége Lajos Filep burger király hatalmának, így lenne vége a bécsi banknak.

Ezt a hitel és hatalom, fejedelem és bank hasonlatosságát egyik régi Marcziusból loptam ki, s én csak önnek engedelmével bátor voltam egy kissé illusztrációkkal reproducálhatni.

Szerkeztő adja ki ezt a kis pajkosságot. Lásza ön: az ember nem tudja mit hozand reánk a következő nap.

Ha ön, mint egy hajdani censor a republicaszót minduntalan kibuzogatja lapjából, utoljára mindnyájan kikopunk azon élvezetből, hogy egy néha e kedves eszme felemlítéséből egy kis lelki eleményt szivhássunk.

Mi magyar republicanusok, ez időtájban gonoszul kevesen vagyunk, de a politikai hitek a tömegben rendszeresen három nap alatt szokták átváltozni.

A kis Thierske februar előtt profonduement monarchique volt, és most olyan republicanus mint a pinty.

Egy jó eső valamely fővárosban s más napra a republicanusok, mint a gombák úgy bujnak elő.

Azt hiszi tán ön például, drága szerkeztő, hogy Kovács Lajos, Bernát József, Csiki Sándor és compagne nem lennének jó republicanusoknak valóok.

Az emberek, mindig csak a magok érdekét tekintik, s ha a fejedelmek az adósság soraira sokat adnak kurtán jöhetnek ki.

A világon semmi sem lehetetlen chinai császár, burgerkönig, táblabírókirály az ég mind egy sorsa alatt vannak.

Azért tehát még egyszer felkérem önt, közölje ezt a mértékletes hangon irt republicanus cikket, nem árt hébe kőba egy kis bors a táblabíró orra alá, úgy is ide tova a Marczius nagyon is népszerű lap talál lenni.

A patvarba es nem jó hirbe hozná önt, ha még a táblabírák is pártolni kezdenék.

Legalább csak olyan formán közölje ön e cikket mint amikor a táblai ügyvéd éveken át compareal a terminusokra, és fentartja a fentartandókat.

Tisztelje ön barátunkat, Nagy Gedeont

Kis Péter,
a Marczius hiv tanítványa.

Szerkesztő!

Azt hittem, ön a nyilvánosság embere, s nagyon nagyon csalódtam. Látom ön is, kiben annyian bizánk, zsákban árulja a macskát. Vagy Vahotkint akar ön banni velünk, ki mindig sajtópórt emleget mióta a censurat eltörölték midőn semmit sem mond s azt hiszem, abba az isteni sajtótörvénybe a semmire tán nincs büntetés, ha csak Vahot a semmit republicanus észszüleményeivel nem ugyanazonosítja, mellyeket ugyan semmisségükben sem ismerünk.

Ha ön a nyilvánosság embere, fölvilágosítand, hogy ki az a W. . alezredes, vagy őrnagy a tegnapi lapjában. Nekünk ismerni kell névszerint a gyönyörűséges mákvirágokat, — mert reményem nem soká eljövend az idő, midőn bokkrétát kötendünk belőlük.

S ha hallgatna, kénytelen lennék kikiáltani uton utfélen, hogy ön W. . je nem más mint Wesselényi Ferencz, a híres Misziak szeretett purdjája, ki a közel mult időkben atya helyében volt a József-kormánytól B. Szolnok megyébe adminisztrátornak candidálva.

Sorai kinyomatását lovagiaságától követeli.

T e l e b e.

A papokról.

A tisztelendő urak, nem gondolva vele, hogy a haza veszélyben van, ugyancsak dolgoznak, hogy a nemzetőrségi szolgálattól felmentessenek.

A püspökpolgártársak összeálltak s a ministériumhoz folyamodtak e részben, azon argumentummal, hogy a nemzetőrségi szolgálat a papokat lealacsonyítja . . .

Tisztelendő püspök urak, önöknek igen ferde fogalmuk van a dologról, s ezt önöktől legkevésbé kellene várunk. Aztán rozsz memoriára mutat, hát miért adták egykor a papnak a sok jószágot, nem azért-e, hogy harcoljanak. Ha most nem akarnak harcolni, ide vele a jószágokkal. Mi inkább azt vártuk, hogy buzdítani fogják önök az alsóbbrendű papságot; hiszen pap úgy is több van mint szükséges, katona pedig sokkal kevesebb, mint a mennyi kell.

Vagy talán valami különös túlvilági lényeknek tartják önök magokat, hogy attól, a mi egyaránt kötelez mindenkit, s mi most a haza veszélyben a földolog, éppen önök legyenek felmentve?

Bizon csak éppen úgy emberek önök is mint bárki más; s mint emberek és e hazában élőknek honpolgárknak kell lenniök, úgy mint másnak; mint honpolgárok pedig tartoznak mind azon polgári köteleességekkel a hazának, mellyekkel tartoznak mások.

Nem csak a kastáknak, előjogoknak, vakbuzgóságoknak ideje is lejárt s le kell járniok . . .

S ha valaki még ragaszkodik, s kapkod hozzájok, nevetségessé válva, minél inkább halasztja az azokról lemondást, annál kesertőbb teszi azt.

Most még önkényesen teszi, remélem nem sokára kényszerítve lesz reá.

Az csak a régi világba való volt, hogy a pap valami kiváló lénynek tekintessék, melly holmi nymbusos testi lelki kiváltságokkal körülsugározza, az emberiség felett áll.

Egyszerű honpolgár az, és gyarló ember úgy, mint mindnyájan; mint pap pedig hivatalnok, szolgálja a hazának, s így az emberiségnek.

S ugyan van-e szebb nevezet, mint ember és polgár?

Van-e dicsőbb köteleesség, mint az emberi és polgári?

Ki ennél szebbet tud, az nem ember, s nem honpolgár.

Minő törpeségek ehez képest ezek: egyhási rend, szerzetes rend, reverenda-csuklya-sérthetlenség, indelebilis karakter sat.

Legyünk becsületes emberek, jó polgárok. Terjesszük az emberi és polgári erényt, erkölcsöt, isteni és emberi törvények által, nem kell ehhez

semmi nimbusz, indelebilitas, ceremonia vagy kiváltság.

Szívbe és észbe kell a vallást beoltani. Az embereket emberek által művelteni, emberi méltóságukra méltóvá tenni. Mi ezen tulmegy, az nem az isten képeire teremtet emberiség körébe tartozik.

A papok főmestere a Krisztus.

Azért tisztelendő urak, legyetek emberek és polgárok, akkor igazán tisztelendők lesztek.

Többek úgy se lehettek.

Herczeg.

Nagy-Enyed, július 23-án.

Szerkeztő! Én a kétségbeesésig mérsékeltem magamat.

Biztam, hogy a szabadság világa a táblabíró-ság vastag homályát valaha eloszlatandja.

De már tovább ki nem állom.

Irnom kell a Marczinsban, különben még rosszul járhatok.

Készüljön ön egy történet hallására, mely oxgubermárton — vulgo öreg József táblabíró elő excellentiája — ezután kijövendő, nagy hírű és nagyméltóságú, magos magyar historiájának legfényesebb lapja lesz. —

Olvasta-e ön a jul. 18-ki Kolosvári hiradó első cikkét? Ezen separatistico-particularismussal béllelt remekművét a hollóügyi politikának.

És ha olvasta, nem ütötte-e meg azon percében a guta? —

Egy percmórusz főtörvényességnek Kolosvári (is) leendő föllállítására az, mit e cikk a legpecsovicssabb okok táborával előnkbe tálat.

Jó étvágyat hozzá, kinek gyomra megbirja.

Már most képzelje ön mi történik a drágalátos cikkkel:

A kolosvári állandó bizottmány azt elfogadja, körözteti a volt erdélyi megyékben és pártolására hívja fel azokat.

Elérkezett a körlevél Alsó-Fejérbe is, hanem biz az itt elszerencsétlennedett, mert mi nem fogadtuk el, bár egy táblabíró lelke minden erejét reá fordította támogatására.

Oh te Kolosvár, te kis Coblenz in spe! Ki boldog valál azon tudatban, hogy a vén József táblabíró benned pipázik!! meddig tespedsz még lelki valóságodban?! Csak rajta.

Csináljunk Erdélyből egy második Horváthországot Kolosvárból detto Zágrábot, s így szászainkkal egyetemben csimpajkodjunk magyarhon nyakába. —

És ekkor elmondhatjuk e szép unio felett.

Gott erbarme dich über alles.

Sonst kommt der Teufel und hohlt alles.

V. F.

Mákvirágok.

— Bernát Gazsi barátunk felfedezé, hogy a bécsi egy és két forintos bankjegyek — pénzből vannak csinálva. Auch gut.

— Tegnapelőtt este következő párbeszédet hallottunk:

Herr Schwager, wie heist ungrisch die Fahrenmutter?

„Mir scheint, szászó annya — lön a válasz.“

— Napokban történt, hogy Kállay Gusztáv polgártársunk szép nője egy gyolcsos zsidótól több vég gyolcsot vett, s csak később vette észre, hogy a portéka belseje a külsőnek nem felel meg. Elküldének a zsidóbíróhoz, de ez vállat vonit:

„Ni g'handelt is g'handelt, én semmit csinálni. Hogy hívják az uraság?”

„Kállay.“

„Was, kih az emancipatiot indithványozni?“

„Az az viszonzá a károsult küldötte.“

„Meghkeritem, meghkeritem, ah becsülethes ember, Kállai, megkerithem.“

És a rozsz gyolcs vissza lön vételtve.

S így Kállai Gusztáv Kállai Ödönnek általunk köszönetet szavaz.

— Ezennel felszólítjuk azon vörös tollas szalmakalapot, mely szombat estején a zöldfa utcabeli serenádnál látatott, magát nálunk jeleníteni, hogy az ünnepeltnek, a serenade rendező számára nálunk jutatomképen letett két üdvözlő szempillantását kézbesithessük.

— A képviselők névsorát és szállásaikat kimutató könyvecskének ára csak 20 s a g e husz krajczár pengőben. Van benne a kék papír táblával együtt 22 levél, így hát minden levél, ha a Bernát József és Csiki Sándor nevének terhe alatt izzadó kettőt — die kein kreutzer werth sind — leszámítjuk, éppen egy pengő krajczárba kerül. No de se baj, legalább a könyvecske végiből azon megnyugtatót vehetjük, hogy „a be nem sorottak utolagosan fognak kinyomatni“ az az, hogy pár nap mulva egy 2-ik megjobbitott kiadás fog megjelenni, mellynek ára 40 pengő krajczár leend Tudomásul ide írjuk, hogy e könyvecske Landerer és Heckenast sajátja. Avis aux barricadeurs.

— Miért lett a Budapesti Hiradóból Figyelmező? Azért mert a figyelmezés az elhajlgatást feltételezi.

— Mult Szombaton esküdtetett fel az alkotmányra — a Mészáros gőzs minden vonakodás nélkül, s azóta ágyui közt a legjobb szellem uralodik s védfalai is mind nemzeti érzelműek. Beszélük, hogy 12 algyuja 12szer lövetett ki mig a Jerusalemi Királyig értek s midőn az esküforma egészen leolvassa lön, az árbocznak esküre feltartott hegye zsibbadtan hajolt meg, a hajón pedig egy mákszemnyi puskapor sem találtatott.

— Az alkotmányra felesküdt első magyar hadi-gőzs látása roppant sensatiót okozott az ikervárosban. Hiteles kutfőből halottuk, hogy egy magyar tengeri haderő tárcza is készül már Kameroniohr könyvkötőnél s általános a hit mikép

azt Berzentzei képviselő polgártársunk fogja elnyerni mert miután a száraz haderő a legszárazabb szónok kezében van, illő, hogy a tengeri erő a legvízenyősebb orátor rendelkezése alatt álljon.

— Jellacsics Bécsben a vad ember-nél van szállva. Soh' se tudtuk, hogy az exbánnak Bécsben saját háztartása van. —

— Az csak még is bosszantó, hogy Pestnek első rendű vendéglőiben, kávéházaiban és fagyaldájában a szolgáló egyének általában németek, kik magyarul egy betűt sem tudnak. Az angol királyné vendéglőjében s a Fischer fagyaldájában, e nemzetietlenség valóban kiállhatatlanságig ment. Német étlap, német szolgálat, egyetlen magyar hang se. Ezen emberek nem birnak azon gyöngédséggel, hogy hibáikat a sarcasmus figyelmzetéseire átlátván, egy általában magyar látogatóik várakozásainak megfelelően: azért mi is félre tesszük a párszor használt guny ostorral s elfogjuk venni a legszigorubb megrovás fegyvereit, és agitálni fogunk, hogy e nádályokat, kik magyar pénzen hiznak, de a magyar iránt legkissebb sympathiával sem viseltetnek, minden magyar kerülje. Addig is míg-e részben egy indítványt tennénk kérjük az Ungart becses lapjába e figyelmeztetést átvenni.

Csernátoni.

Külföld.

Frankfurt.

Schmerling birodalmi minister kijelenté, hogy Dániával csak olly fegyveresünetet kötendnek melly némethon becsületével összefér, s ha illy áron nem lehetne békét szerezni, minden intézkedések meg vannak téve, hogy a háboru uj erővel illőleg bevégeztessék. A birodalmi gyűlés elhatározta hogy ha végzése 8 napok alatt nem hajtatnak a központi hatalom által végre, minden eszközökkel telyesedésbe kell azokat venni, a birodalmi gyűlés csak azon esetben nem áll el akaratától.

Franciaország.

A „National“ a slávokról, közöl egy szikket. Többek közt így szól:

„Az oroszok már átléptek a Pruthon. Az al-dunai tartományokba sietnek, hol őket azonban megelőzte a forradalom. E körülmény elhatározó percz e tartományokra nézve, mellyek hajdan olly távol álltak tőlünk, s most olly közel állnak, hozzánk kapcsolva ugyanazon eszmék, ugyanazon politikai érdekek által. Illy körülmények közt, Magyarhon szerepe növekszik és nehézből. Nem csak saját keblében lakó németek és slávokkal köteles igazságosan és az egyenlőség elve szerint bántani, de kötelessége tevékenységét határain túl is kiterjeszteni. A 8 millióból álló román nép, melly elveinél fogva nyugothoz van kapcsolva, éltének elhatározó perczében van. Függetlensége, szabadsága áll a kockán. Teljesítse Magyarhon itt azon tisztet, mellyet Frankhon nyugodtan teljesít; segítse e népeket, minden önérdekre való tekintet nélkül, csak azon okból, hogy a civilizatio érdekében cselekszik. Ez nemes tett leend 's egyszermind hasznos is; mert mi vonhat üdvösebb következtetéseket, mintha az egyesítésre meg-

ért népek egymásközi szövethoznak. És ez által a magyaroknak, könnyebben sikerülend a slávo-
kat is lecsendesíteni; mert egyesítvén a magya-
rok és románok érdekét a szabadság és haladás
közös czéljában, hatalmas tanubizonyosság leend,
hogy a nemzetiség fontos kérdését a szabadság
és democratia ügyének alárendelik."

B é c s.

A ministerium kérelmére, mely szerint felhi-
vatik a király Bécsbe visszatérni, következő válasz
jött:

"Megbízam János Főherceget, az ország-
gyűlés megnyitásakor, személyemet képviselni. E
percz óta teljes joga van az országgyűlésnek
alakulásával és teendőivel foglalkozni. A fővá-
rosban lakó felelős ministerek meg vannak erős-
sítve. Mielőtt az országgyűlés nem állit meg tör-
vényeket, nincs szükség sem az én sem alter
ego-m jelenlétére.

Mindenek előtt pedig meg kell győződnöm a
telől, hogy a törvényhozó testület minden tekin-
tetben szabadon járhat el teendőiben.

Ezzel tartozom hű népeimnek.

Ha várakozásaim teljesülnek, szeretett testvé-
rem Ferencz Károlyt küldendem Bécsbe János Fő-
herczeg helyébe mint alter ego-mat stb. —

Insbruck, 25. julius 1848.

Ferdinand.

A „Wiener Zeitung“ erre ilyen formán ír.

A ministerium roppant mélységes fájdalommal
értette ebből, hogy ő felsége csakugyan nem akar
őseinek várába visszatérni. (Nem bizon, hiszen az
a Bécs valóságos bolondok háza; ma agyon csó-
kolnak a királyt, holnap meg ki tudja, mit csinál-
nának vele.)

De mivel — írja tovább W. Z. — a ministe-
rium elkerülhetlen szükségesnek tartja a trón és
nemzet legszentebb érdekeinél fogva ő felsége
jelenlétét kéri a házat a legerélyesebb intéz-
kedésekre.

A ház felkérte deputatit és egyéb mindenféle
hocus pocust határozott.

R o m a.

A innét jövő hírek naponta nyugtalanítóbbak.
A reactio mind tágasb írt kezd nyerni. Minden-
ent e kiáltások: le a kamarákkal stb.

Activica ugyan teljesíti kötelességét, de nem
sokára ennek sem leend sikere. A „Dieta Italia-
na“ című lap azt írja, hogy a ministerium buko
félben van, és baricadok készülnek. 24 röli hírek
azt mondják, hogy Romában halálcsend uralg.
A katonai összeírálás nagyon lassan megyen, s
ennek oka, hogy a pápa nem akar háborut. Mi
haszna, ha a kamarák és ministerium háborut
predikálasha nép pedig nem hajjt szavukra.

H I R D E T É S E K.

Taglalás.

Igazán sajnálkozva nyúlok tollamhoz szere-
tett barátom Nádosy őrnagy úr! ellenében, de
minthogy a tárgyalás becsületi, rossz néven nem
vehető.

Hogy a huszár-nepzetőrseregi testület méltalanságot rajtam elkövetni nem akart, azt ma-
gam is állítom s elismerem, de hogy őrnagy úr!
főorvosi állomáshoz méltó és járuló tisztelete-
met megtagadta, ezt elismerni kell!

Mi az ezredorvosi állomást illati, kérdem
őrnagy úr, valljon kívántam-e én ezen állomásra
magam kijelöltetni, vagy reám szavaztatni, fel-
let: nem; mert nem is gondolhattam illyesmit
őrnagy úrról, hogy olly állomást nyithasson meg
az őrseregnél, mi a ministerialis rendelettel el-
lenkeznek, továbbá mi a többi őrsereg osztályai-
nál mig csak szóba sem jövé, őrnagy urral pe-
dig okvetetlen hivatalosan a ministerialis rende-
let közöltetvén, mi okból tehette e botlást, nem
tudom. —

Vége mi az értesítést illeti, hogy hibás fel-
fogás végett, az ezredorvosi állomás megszüntet-
tik, ontúl őrnagy úr ez igazán hibás felfogás és
nyilatkozat, mert ekkorág az ezredorvosi állomás
sem a gyakorlati renden, sem ministerialis pa-
rañcs következtében az őrseregnél még szóba
sem jövé, nem létezhetett s így mostanra, ezen
szó „megszüntetés“ semmikép nem alkalmazható.

Schumajjer,
sebész.

Magyar kö-zépp-vasut.

Naponkinti indulások 1848-dik. Majus
20-tól Augusztus végeig.

A t. cz. utazók kéretnek, sziveskedjenek
legalább egy negyed órával az elindulás előtt a
pályaudvarában megjelenni.

Pestről Szolnok felé személyvonat	reggeli 6 órak.
" " " " " " " "	tehervonat délben 11 ó. 45 p.
" " " " " " " "	személyvonat délután 2 óra.
Szolnokról Pestre. Tehervonat	reggeli 3 óra 45
" " " " " " " "	percz.
" " " " " " " "	Személyvonat reggeli 6 óra
" " " " " " " "	25 perczkor.
" " " " " " " "	Személyvonat délután 2 óra
" " " " " " " "	15 perczkor.
Pestről Vác felé reggel	6 óra 30 percz.
" " " " " " " "	délután 2 óra 30 "
" " " " " " " "	" 5 " 80 "
Váczról Pest felé reggel	8 órakor
" " " " " " " "	délután 4 "
" " " " " " " "	" 7 "

A magyar középponti vasut
igazgatósága által.

Gőzhajók járása.

A. A Dunán.

Pestről Bécsbe naponkinti reggeli 6 órakor Győr-
rel közlekedéssel.

B. A Tiszán.

Szolnokról Szegedre, Tittelbe és Zimonyba, Pest-
tel kapcsolatban: minden kedden.

" Szegedre: minden szerdán és szom-
baton.

Tokajra: minden csütörtökön.

Szegedről Szolnokra: minden hétfőn, csütörtö-
kön és szombaton.

" Zimonyba: minden szerdán.

Zimonyból Tittelbe, Szegedre és Szolnokra; min-
den csütörtökön.

Tokajból Szolnokra: minden vasárnap.

Indulási idő Szolnok, Tokaj és Szegedről: reg-
geli óra.

Minden kedden indul egy vonatgőzös Szeged-
ről Zimonyba, és minden pénteken Zimonyból
Szegedre.

Az első cs. kir. szab. dunagőzhajózási
társaság főügynöksége.

Megjelenik e lap MINDEN ESTE. Előfizethetni e lapra Pesten a Lukács László
nyomdájában (Országuton Kunewalder-házban). — A vidéken a postahivatalok-
nál. EGYES SZÁM ára 3 kr. pp.

Felolós szerkesztő Pálfi Albert. — Nyomtatja és kiadja Lukács László. Országut, Kunewalder-ház.